

Чл. 312. Съ прѣхвърлянето на прѣдвиденитѣ въ прѣдидущитѣ два члена документи, основающитѣ се на тѣхъ права прѣминаватъ върху лицето, на което се прѣхвърля.

Длъжникътъ е длъженъ да изпълни задължението си само срѣщу прѣдаването на издължения документъ. Той може да прави само такива възражения, които се основаватъ на самия документъ или на отношението, което съществува между него и притѣжателя на записа.

Чл. 313. Правилата на отдѣла за мѣнителницитѣ, отнасящи се до прѣдставлението на мѣнителницата за плащане, до плащането, до протеста, до извѣстяването на прѣдшественницитѣ, до регреса, до просрочieto и до амортизацията, се приспособяватъ и на ассигнациитѣ.

Чл. 314. Стоки и други движимости, които търговецътъ въ кръга на търговията си е продалъ и прѣдалъ, ставатъ собственостъ на добросѣвѣстния купувачъ даже и въ такъвъ случай, ако продавачътъ не е билъ собственикъ. По-рано придобитата собственостъ прѣстава; прѣставатъ така също по-рано придобититѣ залогъ и вещни права, ако купувачътъ при покупката не е знаалъ за тия права.

Ако търговецътъ въ кръга на търговията си е заложилъ и прѣдалъ стоки или други движимости, то онзи, който е придобилъ по-рано върху тия прѣдмети правото на собственостъ, залогъ или друго вѣщо право, не може да осъществи тия права въ врѣда на добросѣвѣстния залогодържателъ или на наслѣдниците му.

Законниятъ залогъ на коммисионерина, спедиторина и прѣвозвача, що се отнася до дѣйствието му, се приравнява съ договорния залогъ.